

عنوان مقاله:

نقش اکوتوریسمی سواحل دریای عمان در توسعه استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرتضی اسماعیل نژاد - دانشجوی دکتری اقلیم شناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان دانشکده جغرافی

حسین نگارش - دانشیار گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده جغرافیا و برنامه ریزی محیطی دانش

خلاصه مقاله:

اساس توریستی هر منطقه طبیعت آن است و اکوتوریسم یکی از بخشهای مهم صنعت توریسم می باشد که در دهه اخیر رشد سریعی در جهان داشته است در سالهای اخیر به این بخش در امر توسعه منطقه ای توجه زیادی گردیده است اکوتوریسم همزیستی مسالمت آمیز انسان و طبیعت و بهره برداری انسان از طبیعت در راستای توسعه پایدار میباشد یکی از مهمترین بخشهای طبیعت که بیشتر توریستها به آن علاقه مندند سواحل است گنچینه پتانسیل های اکوتوریسمی سواحل دریای عمان می تواند این منطقه را به یکی از قطبهای اکوتوریسمی کشور تبدیل نماید. استان سیستان و بلوچستان با داشتن 300 کیلومتر مرز آبی با دریای عمان از مرز بندر گواتر در مرز پاکستان تا بندر جاسک در استان هرمزگان ا ز موقعیت ویژه ای جهت توسعه توریسم ساحلی برخوردار می باشد در این پژوهش با اتکا با مطالعات میدانی و کتابخانه ای سعی شده است سواحل این استان از لحاظ ویژگی های اکوتوریسمی مانند گل فشان ها، مانگروها، خور باهوکلان، خلیج گواتر، سواحل بالا آمده ، خور تنگ، تومبولو، سواحل و پلاژها، جلگه ساحلی دشتیاری و .... بررسی شده و نقش آن در توسعه استان مورد تحلیل قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، دریای عمان، استان سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/82811>

